

PIRM S INSTANCES TIESAS

Pazi ojums

(2005/C 271/37)

2005. gada 6. oktobrī Pirmās instances tiesas sekretārs Hanss Jungs [*Hans Jung*] beidza pildīt savus amata pienākumus un Emanuels Kulons [*Emmanuel Coulon*], kurš saskaņā ar EK līguma 224. panta ceturto daļu un EAEEK līguma 14. panta ceturto daļu, kā arī Pirmās instances tiesas Reglamenta 20. pantu un 7. panta 3. punktu uz sešiem gadiem (līdz 2011. gada 5. oktobrim) iecelts par Pirmās instances tiesas sekretāru ar šīs tiesas 2005. gada 5. jūlija lēmumu, nodeva zvērestu un uzsāka pildīt savus amata pienākumus.

**Pras ba, kas celta 2005. gada 21. j lij — Kipras Republika/
Eiropas Kopienu Komisija**

(lieta T-300/05)

(2005/C 271/38)

(Tiesvedības valoda — grieķu)

Lietas dal bnieki

Prasītāja: Kipras Republika (Pārstāvis: Petross Kliridiss [*Petros Kliridis*])

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Pras t jas pras jumi

— atcelt Regulu Nr. 651/2005; ⁽¹⁾

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētā Regula groza Regulu Nr. 60/2004, ⁽²⁾ ar ko nosaka pārejas posma pasākumus cukura nozarē sakarā ar jaunu dalībvalstu pievienošanu. Prasītāja lūdz atcelt šo regulu, atsaucoties, pirmkārt, uz Komisijas pilnvaru trūkumu pieņemt šādu regulu. *In concreto* prasītāja norāda, ka saskaņā ar 2003. gada Akta par pievienošanās nosacījumiem 41. pantu, lai veicinātu pāreju no jaunajās dalībvalstīs pastāvošajām sistēmām uz sistēmu, ko paredz kopējās lauksaimniecības politikas piemērošana, ir vajadzīgi pārejas posma pasākumi, Komisijai ir pilnvaras noteikt pārejas posma pasākumus. Kā uzskata prasītāja, Komisija nav pierādījusi, ka tās pieņemtie pasākumi bija vajadzīgi, un līdz ar to nebija tiesīga tos pieņemt. Prasītāja norāda arī, ka 41. pants

ļauj saprast, ka likumīgi ir tikai pasākumi, kas nāk par labu jaunajām dalībvalstīm. Kā uzskata prasītāja, ar jauno Regulu ieviestie pasākumi ne tikai nenāk par labu jaunajām dalībvalstīm, bet gluži pretēji — apgrūtina tās.

Šajā pašā sakarā prasītāja atsauca uz nepietiekošu pamatojumu, jo nav pienācīgi paskaidrots, kādi iemesli noveda pie apstrīdētās regulas pieņemšanas. Prasītāja norāda arī uz samērīguma principa pārkāpumu, jo, kā tā uzskata, Komisija nav pierādījusi, ka pasākumu pieņemšana vispār bija vajadzīga, un jebkurā gadījumā Komisija, lai novērstu cukura uzkrājumu rašanos jaunajās dalībvalstīs, varēja pieņemt citus pasākumus, obligāti neieviešot pasākumus, kas noteikti apstrīdētajā regulā.

Prasītāja arī uzskata, ka apstrīdētā regula ir pretrunā ar principu, ka tiesību aktu atpakaļejošs spēks ir aizliegts, jo tā uzliek pienākumus attiecībā uz cukura daudzumiem, kas bija uzkrāti pirms šī regula stājās spēkā.

Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzības principu un diskriminācijas aizlieguma principu, jo apstrīdētā regula paredz atšķirīgu attieksmi pret jauno dalībvalstu uzņēmumiem un veco dalībvalstu uzņēmumiem attiecībā uz līdzīgas, ja ne identiskas, situācijas sekām.

⁽¹⁾ Komisijas 2005. gada 28. aprīļa Regula (EK) Nr. 651/2005, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 60/2004, ar ko nosaka pārejas posma pasākumus cukura nozarē sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovēnijas pievienošanu Eiropas Savienībai, OV L 108, 29.04.2005., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 9, 8. lpp.

Pras ba, kas celta 2005. gada 2. august — Guigard/Komisija

(lieta T-301/05)

(2005/C 271/39)

(Tiesvedības valoda — franču)

Lietas dal bnieki

Prasītājs: Filips Gijards [*Philippe Guigard*] (Parīze, Francija) [Pārstāvji: S. Rodrigess [*S. Rodrigues*], *avocat*, A. Žoma [*A. Jaume*], *avocat*];

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija.